

yderligere, må man så alt efter spørgsmålets karakter forsøge at finde et svar, der tilfredsstiller barnet, blot må man ikke lyve for barnet eller fortælle det amnestuehistorier.

Denne aldersklasse følger også gerne med i alt, hvad forældrene foretager sig, og vil gerne hjælpe til, hvor de kan. At gå med overalt i huset og se, hvordan mor vasker op eller gør rent, det er en sand fryd. De små følger i hælene på de voksne og vil derfor undre sig mere, hvis man udelukker dem fra at gå med på toilettet, end hvis man tager det helt naturligt, at de står ved siden af og ser på.

Hvis det er far og datter, får hun ved denne lejlighed mulighed for at konstatere, at far, der er en mand, har en tissemand ligesom legekammeraten Peter i samme gade. Måske spørger hun så: „Hvorfor har du hår ved tissemanden?“ Så har man en naturlig anledning til at forklare, at det har voksne, og når Peter bliver voksen, får han også hår omkring tissemanden. Samtidig vil hun måske spørge, om hun også får det, og så kan man fortælle, at mor har hår ved tissekonen, og det får hun selvfølgelig også selv, når hun bliver voksen. Hvis hun så spørger, om hun også får en tissemand, når hun bliver stor, må man forklare, at drenge bliver kaldt for mænd, når de er voksne, og at man er født med en tissemand, når man er en dreng, og den har man også, når man er